

Joels bok og den laodikeiske syvendedags adventistkirke - nummer trettiåtte

Jeff Pippenger

2026-01-30

Nummer trettiåtte

Prøven med Himmels brød var omega-prøven på disippelskap i Jesu dager, og den var også omega i forhold til manna-prøven, som er representert i alfaen av det gamle Israels pakthistorie. Begynnelsen var manna; enden var Himmels brød. Omega er alltid den største, så det største frafallet blant disiplene kjennetegner Kapernaum som omega i Kristi historie og i prøven på disippelskap.

Da sa Jesus til sine disipler: Om noen vil komme etter meg, må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge meg. For den som vil frelse sitt liv, skal miste det; men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det. For hva gagnar det et menneske om det vinner hele verden, men tar skade på sin sjel? Eller hva kan et menneske gi til vederlag for sin sjel? For Menneskesønnen skal komme i sin Fars herlighet med sine engler, og da skal han lønne enhver etter hans gjerninger. Sannelig sier jeg dere: Det er noen av dem som står her, som ikke skal smake døden før de ser Menneskesønnen komme i sitt rike. Matteus 16:24–28.

Kapernaum er en omega-prøve. Prøven i Kapernaum er prøven om olje i lignelsen om de ti jomfruer; den begynner ved ropet ved midnatt og innleder en periode som omfatter at de dårlige jomfruer erkjenner at de ikke har olje. Deretter begynner de å få panikk idet de nærmer seg den lukkende døren i søndagsloven, slik dette er fremstilt i krisen i Kapernaum i Johannes 6,66. Profetisk sett blir de «til skamme».

Se, dager skal komme, sier Herren Gud, da jeg vil sende hunger i landet, ikke hunger etter brød og ikke tørst etter vann, men etter å høre Herrens ord. Og de skal flakke om fra hav til hav og fra nord helt til øst; de skal fare hit og dit for å søke Herrens ord, men ikke finne det. På den dag skal de fagre jomfruer og de unge menn dåne av tørst. De som sverger ved Samarias synd og sier: Din gud, Dan, lever! og: Beershebas ferd lever! også de skal falle og aldri reise seg igjen. Amos 8:11–14.

Omegatesten i Kapernaum er et forbilde på omegatesten som følger den grunnleggende prøven i 2024. Omegatesten er der bruden blir beseget i forkant av søndagsloven. Det er der adskillelsen blir fullbyrdet for alltid, for når hun er ren, skal ingen fremmede (hedninger) mer vandre gjennom Jerusalem, aldri mer.

Herren skal også brøle fra Sion og la sin røst lyde fra Jerusalem; og himmelen og jorden skal skjelve. Men Herren skal være sitt folks tilflukt og Israels barns styrke. Og dere skal kjenne at jeg er Herren deres Gud, som bor på Sion, mitt hellige berg. Da skal Jerusalem være hellig, og ingen fremmede skal mer fare gjennom henne.

Og det skal skje på den dag at fjellene skal dryppe av ny vin, og haugene skal flyte med melk, og alle Judas bekker skal flyte med vann, og en kilde skal springe fram fra Herrens hus og vanne Sjittim-dalen.

Egypt skal bli en ødemark, og Edom skal bli en øde villmark, for den vold som er øvd mot Judas barn, fordi de har utøst uskyldig blod i deres land. Men Juda skal bo til evig tid, og Jerusalem fra slekt til slekt. Og jeg vil rense deres blodskyld, som jeg ikke har renset; for Herren bor på Sion. Joel 3:16–21.

Jerusalem blir renset for synd i de avsluttende fasene av den undersøkende dom, som i Sakarja kapittel tre er stedet hvor den hvite Philadelphiske linkledningen blir gitt til Josva for å erstatte den skitne Laodikeiske kledning. «Da skal Jerusalem være hellig, og ingen fremmede skal mer dra gjennom henne,» for hveten er blitt skilt fra ugresset og samlet som et førstegrødeoffer. Dette skjer i omegaprøven, og det skjer når himmelens vinduer blir åpnet, og Jesus kaster juvelene i skrinet og sier til verden: «kom og se.» «Kom og se» min kongerikes fane, min brud, mitt offer av levitter som i gamle dager. «Kom og se» mitt tempel, mitt skrin fullt av juveler—hver og én beredt som en del av herlighetens rikes krone.

Den grunnleggende alfa-prøven i 2024 leder til templets omega-prøve. Omega-prøven finner sted når himmelens vinduer åpnes, hvilket er når bruden gjør seg rede. De dårlige jomfruene og deres falske budskap om fred og sikkerhet i senregnet blåses ut gjennom de åpne vinduene av vinden, for budskapet i denne historien er budskapet om østavinden. Budskapet er Jesajas sterke vind som holdes tilbake på østavindens dag; det er Johannes' fire vinder som holdes tilbake under beseglingstiden for de ett hundre og førtifire tusen.

«Engler holder de fire vinder tilbake, framstilt som en rasende hest som søker å bryte seg løs og fare fram over hele jordens overflate, med ødeleggelse og død i sitt spor.»

«Skal vi sove helt på terskelen til den evige verden? Skal vi være sløve og kalde og døde? Å, måtte vi i våre menigheter ha Guds Ånd og pust innblåst i Hans folk, så de kunne stå på sine føtter og leve.» Manuscript Releases, bind 20, 217.

De som forkaster dette budskapet om Islams østenvind, blåses ut gjennom vinduet av vinden – selve symbolet på deres opprør. Feiltagelsens avfall er for evig knyttet til den dårlige klassen som ikke har olje. Efraim har igjen sluttet seg til sine avguder. De forkastet den økte kunnskapen om beseglingstidens tid, og dens forbindelse med islam i det tredje ve. Gud vil vende herligheten i deres forfalskede budskap om det sene regn til «skam».

Mitt folk går til grunne fordi det mangler kunnskap. Fordi du har forkastet kunnskapen, vil også jeg forkaste deg, så du ikke skal være prest for meg. Siden du har glemt din Guds lov, vil også jeg glemme dine barn.

Etter som de ble flere, syndet de mot meg; derfor vil jeg forvandle deres herlighet til skam. De eter mitt folks synd, og deres hjerte er vendt mot deres misgjerning. Og det skal gå presten som folket; jeg vil besøke dem for deres veier og gjengjelde dem for deres gjerninger. De skal ete og ikke bli mette; de skal drive hor og ikke bli mange; for de har holdt opp med å akte på

Herren. Hor og vin og most tar bort forstanden. Mitt folk søker råd hos sin trestokk, og deres stav kunngjør dem det; for horeånd har ført dem vill, og de har drevet hor og vendt seg bort fra sin Gud. De ofrer på fjelltoppene og tenner røkelse på haugene, under eik og poppel og terebint, fordi skyggen der er god; derfor skal deres døtre drive hor, og deres ektehustruer skal drive hor. Jeg vil ikke besøke deres døtre når de driver hor, heller ikke deres ektehustruer når de driver ekteskapsbrudd; for mennene selv holder seg borte med horkvinner og ofrer sammen med skjøger. Derfor skal det folk som ikke forstår, gå til grunne.

Om enn du, Israel, driver hor, så la ikke Juda gjøre seg skyldig; og kom ikke til Gilgal, dra heller ikke opp til Bet-Aven, og sverg ikke: Så sant Herren lever! For Israel er gjenstridig som en gjenstridig kvige; nå skal Herren gjete dem som et lam på en vid mark.

Efraim har sluttet seg til avgudene; la ham være alene.

Deres drikk er sur: de har stadig drevet hor; hennes herskere elsker med skam ordene: «Gi!» Vinden har bundet henne inn i sine vinger, og de skal bli til skamme på grunn av sine ofre. Hosea 4:6–19.

Avfallet som fjernes, er både de dårlige jomfruene og de villfarne læresetningene som de er knyttet til. Vi er hva vi eter, og de forkastet østvindens budskap, valgte i stedet løgnen som fører sterk villfarelse med seg, og ble knyttet til sitt forfalskede budskap om fred og trygghet i den sene regn. Joels nye vin blir avskåret fra deres munn, nettopp der hvor Jeremia blir Guds munn.

«Ved å forkaste sannheten forkaster menneskene dens Opphavsmann. Når de tramper på Guds lov, fornekter de Lovgiverens myndighet. Det er like lett å gjøre en avgud av falske læresetninger og teorier som å forme en avgud av tre eller stein. Ved å gi en uriktig fremstilling av Guds egenskaper får Satan menneskene til å danne seg et falskt bilde av Ham. Hos mange er et filosofisk avgudsbilde satt på tronen i Jehovas sted; mens den levende Gud, slik Han er åpenbart i sitt ord, i Kristus og i skapelsens gjerninger, tilbes av bare få. Tusener guddommeliggjør naturen samtidig som de fornekter naturens Gud. Selv om den har en annen form, finnes avgudsdyrkelse i den kristne verden i dag, like visst som den fantes hos det gamle Israel på Elias' tid. Guden til mange angivelig vise menn, til filosofer, diktere, politikere, journalister — guden for kultiverte, mondene kretser, ved mange høyskoler og universiteter, ja, til og med ved enkelte teologiske institusjoner — er lite bedre enn Ba'al, fønikernes solgud.» The Great Controversy, 583.

Ved adskillelsen mellom det ægte og det falske i Millers drøm bærer vinden de falske jomfruer bort, mens Herren besegler sin brud under omegaens indre prøve ved det åpne vindue.

Se, jeg sender min budbærer, og han skal rydde veien foran meg; og Herren, som dere søker, skal plutselig komme til sitt tempel, paktens budbærer, som dere har behag i. Se, han kommer, sier Herren, herskarenes Gud. Men hvem kan utholde hans kommedag, og hvem kan bli stående når han åpenbarer seg? For han er som smelterens ild og som vaskerens såpe. Han skal sitte som en smelter og renser av sølv; og han skal rense Levis sønner og lutre dem som gull og sølv, så de kan bære fram offer for Herren i rettferdighet. Da skal Judas og Jerusalems offer være til behag for Herren, som i gamle dager og som i fordums år. Malaki 3:1–4.

Levis sønner er sønner av de levittene som var trofaste ved Arons prøve med dyrets bilde, og deretter igjen ved Jeroboams prøve med dyrets bilde. De er dem som består prøven med dyrets bilde, som er den prøven hvorved deres evige skjebne blir avgjort, og den prøven de må bestå — før vi blir beseglet.

«Herren har vist meg tydelig at dyrets bilde vil bli opprettet før nådetiden avsluttes; for det skal være den store prøve for Guds folk, ved hvilken deres evige skjebne skal bli avgjort.

«Dette er den prøven som Guds folk må bestå før de blir beseglet. Alle som beviste sin troskap mot Gud ved å holde Hans lov og nekte å godta en falsk sabbat, vil stille seg under Herren Gud Jehovas banner og vil motta den levende Guds segl. De som gir avkall på sannheten av himmelsk opprinnelse og godtar søndagssabbaten, vil motta dyrets merke.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 976.

Prøven om dyrets bilde er prøven før prøven om dyrets merke ved søndagsloven, og den må bestås før nådedøren lukkes.

Det er prøven som renser de rettferdige og også skiller de rettferdige fra de urettferdige. Det er prøven hvor Daniel, Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego blir funnet å være synlig vakrere og fetere enn dem som åt den babylonske kosten. Den ene klassen hadde spist Himlens brød og den andre Babylons brød. Det er brødets prøve i synagogen i Kapernaum.

Ytre sett er prøvelsestiden som vi nå befinner oss i, prøven med dyrets bilde, sammenføyningen av kirke og stat innenfor Amerikas forente stater. Den parallelle indre prøvelsestiden identifiserer en klasse av jomfruer som åpenbarer menneskehetens bilde, og en annen klasse av jomfruer som åpenbarer guddommelighetens bilde forent med menneskeheten. Etter at Malaki identifiserer levittenes renselse og utrenskning, foreslår Gud en prøve.

Og jeg vil komme nær til dere for å holde dom; og jeg vil være et hastig vitne mot trolldommene og mot ekteskapsbryterne og mot dem som sverger falskt, og mot dem som undertrykker dagarbeideren i hans lønn, enken og den farløse, og som bøyer den fremmede bort fra hans rett, og ikke frykter meg, sier Herren, hærskares Gud.

For jeg er Herren, jeg forandrer meg ikke; derfor er dere, Jakobs sønner, ikke fortært. Malaki 3:5, 6.

Den første prøven er å frykte Gud, og den klassen som sviktet under prøvelsen ved Paktens Budbærer, blir deretter tiltalt med fem fordømmelser, én for hver av de dårlige jomfruene, som svarer til å være ussel, ynkelig, fattig, blind, naken; fem profetiske kjennetegn for fem dårlige jomfruer, sammenfattet under uttrykket «og frykter meg ikke». Dette er de som sviktet den grunnleggende første alfa-prøven. De sviktet fordi de ikke forstod at Gud aldri forandrer seg. Dette er de som sviktet den grunnleggende ytre alfa-prøven i 2024.

«Det er lærdommer å hente fra fortidens historie; og oppmerksomheten henledes på disse, for at alle må forstå at Gud virker etter de samme linjer nå som Han alltid har gjort. Hans hånd kan sees i Hans verk og blant nasjonene nå, akkurat på samme måte som den har vært det helt siden evangeliet først ble forkynt for Adam i Eden. »

«Det finnes perioder som er vendepunkter i nasjoners og menighetens historie. I Guds forsyn, når disse ulike krisene inntreffer, blir lyset for den tiden gitt. Dersom det blir mottatt, følger åndelig fremgang; dersom det blir forkastet, følger åndelig tilbakegang og forlis. Herren har i sitt ord åpnet for evangeliets fremtredende verk slik det er blitt utført i fortiden, og slik det skal utføres i fremtiden, helt fram til den avsluttende konflikt, når sataniske makter vil gjøre sin siste forunderlige bevegelse.» Bible Echo, 26. august 1895.

Laodikeerne ser ikke at Guds handlemåte med menneskene alltid er den samme. Dersom lyset, eller oljen, blir mottatt, er det en velsignelse; hvis ikke, blir det et forlis.

«I tidligere tider åpenbarte himmelens Herre Gud sine hemmeligheter for sine profeter. Nåtiden og fremtiden er like klare for ham. Guds røst lyder gjennom tidene og forteller mennesket hva som skal skje. Konger og fyrster inntar sine plasser til den fastsatte tid. De mener at de utfører sine egne hensikter, men i virkeligheten oppfyller de det ord som Gud har talt.

«Paulus erklærer at beretningene om Guds handlinger med menneskeheten i fortiden «er skrevet til formaning for oss, som de siste tider er kommet til». Daniels historie er gitt oss til formaning. «Herrens fortrolighet er med dem som frykter ham.» Daniels Gud lever og regjerer fremdeles. Han har ikke lukket himmelen for sitt folk. Som i den jødiske tidsalder, slik også i denne tidsalder, åpenbarer Gud sine hemmeligheter for sine tjenere profetene. »

Apostelen Peter sier: «Og dessuten har vi det profetiske ord, som er desto fastere, og dere gjør vel i å akte på det som på et lys som skinner på et mørkt sted, inntil dagen gryr og morgenstjernen går opp i deres hjerter. For dere skal først og fremst vite dette, at intet profetord i Skriften er gitt til egen tyding. For aldri er noe profetord båret fram ved menneskers vilje, men hellige Guds menn talte drevet av Den Hellige Ånd.»

De vantro og ugudelige skjelner ikke betydningen av tidens tegn, som er forutsagt i det profetiske ord. I uvitenhet kan de nekte å godta den inspirerte beretning. Men når bekjennende kristne taler hånlig om de veier og midler som den store JEG ER anvender for å gjøre sine hensikter kjent, viser de at de er uvitende både om Skriftene og om Guds kraft. Skaperen vet nøyaktig hvilke elementer han har å gjøre med i menneskenaturen. Han vet hvilke midler som må tas i bruk for å oppnå de ønskede resultater.

«Menneskets ord svikter. Den som gjør menneskers påstander til sin støtte, har god grunn til å skjelve; for han vil en dag være som et skipsvrak. Guds ord er ufeilbarlig og varer evig. Kristus erklærer: 'Sannelig sier jeg dere: Før himmel og jord forgår, skal ikke én bokstav eller én tøddel på noen måte forgå av loven før alt er skjedd.' Guds ord vil bestå gjennom evighetens uopphørlige tidsaldre.» Youth Instructor, 1. desember 1903.

Gud forandrer seg aldri, og han virker etter de samme linjer som han alltid har gjort.

«Guds verk på jorden viser, fra tidsalder til tidsalder, en slående likhet i enhver stor reformasjon eller religiøs bevegelse. Prinsippene for Guds handlemåte med menneskene er alltid de samme. De viktige bevegelsene i vår tid har sine paralleller i fortidens, og kirkens erfaring i tidligere tidsaldre har lærdommer av stor verdi for vår egen tid.» The Great

Controversy, 343.

De fire første versene i Malaki kapittel tre identifiserer budbæreren som bereder veien for Paktens Budbærer, samt lutringen og renselsen av levittene. Deretter avsier Herren dom over Laodikea og fastslår at de ikke frykter Gud, hvilket innebærer at de strøk på den grunnleggende alfa-prøven til den tredje engel. Deres mangel på frykt representerer en bevisst forkastelse av kunnskap, og sammenhengen for den kunnskapen de avviser, er aksepten av historien om budbæreren som bereder veien, og den guddommelige Budbærer som følger etter. Alle profetene identifiserer de siste dager, og det ville ikke være noen grunn til å identifisere en forfalsket reformatorisk bevegelse dersom det ikke fantes en ekte.

«Men Satan var ikke uvirksom. Han forsøkte nå det som han har forsøkt i enhver annen reformatorisk bevegelse – å bedra og ødelegge folket ved å prakke på dem en forfalskning i stedet for det sanne verk. Likesom det fantes falske kristuser i den kristne kirkes første århundre, slik oppstod det falske profeter i det sekstende århundre.» The Great Controversy, 186.

Sammenhengen i de første seks versene i Malaki tre er renselsen og lutringen av levittene i den reformatoriske bevegelsen blant de hundre og førtifire tusen. Det som ligger foran Amerika, er enten nettopp denne bevegelsen, eller en av mange forfalskninger. Deretter sier Malaki:

Helt fra deres fedres dager er dere veket bort fra mine forskrifter og har ikke holdt dem. Vend om til meg, så vil jeg vende om til dere, sier Herren, hærskares Gud. Malaki 3,7.

Det gradvise opprøret gjennom de fire generasjonene er innledningen og rammen for Joels bok, og Malaki identifiserer her det samme gradvise opprøret når han sier: «like fra deres fedres dager har dere vendt dere bort». Fra 1863, dagene til fedrene i den første generasjonen av opprør, har de i stadig større grad gått lenger og lenger bort fra Gud. Domsutsagnet mot deres vedvarende synd dempes av det laodikeiske kallet, som i sørgmodige toner lover at dersom de bare ville vende tilbake, ville Gud vende tilbake til dem.

Men dere sa: «På hvilken måte skal vi vende om?» Kan et menneske røve fra Gud? Likevel har dere røvet fra meg. Men dere sier: «På hvilken måte har vi røvet fra deg?» I tiender og offergaver. Dere er rammet av forbannelse med en forbannelse; for dere har røvet fra meg, ja, hele dette folket.

Bring alle tiendene inn i forrådshuset, så det kan være mat i mitt hus, og prøv meg nå på denne måten, sier Herren, hærskares Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og utøse over dere en velsignelse, så det ikke skal være rom nok til å ta imot den.

Og jeg vil true eteren for deres skyld, så han ikke skal ødelegge frukten på deres jord; heller ikke skal deres vinranke miste sin frukt før tiden på marken, sier Herren, hærskares Gud. Og alle folkeslag skal prise dere salige; for dere skal være et herlig land, sier Herren, hærskares Gud. Malaki 3:5–12.

Den alfa-grunnleggende ytre prøven i 2024 etterfølges av den avsluttende indre prøven i 2026. Denne avsluttende prøven finner sted når himmelens vinduer åpnes, og tre steder hvor disse åpne

vinduene blir identifisert i sammenhengen med den triumferende kirke, er Malaki tre, Millers drøm og Åpenbaringen nitten. Malaki er alfa, Millers drøm er midten, og Åpenbaringen er omega. Prøven illustreres ved Kristus, som mannen med støvkosten, idet han kaster juvelene inn i skrinet. Disse juvelene er både sannheter fullkomment ordnet i sin rekkefølge, og resten. Forrådshuset er stedet hvor maten samles og deles ut. Som med prøven om manna, prøven i Kapernaum og Himmels Brød—er «mat» emnet.

«Føden» er olje i lignelsen om jomfruene, og den representerer karakteren, Den Hellige Ånd og det profetiske budskap som bringer Den Hellige Ånd inn i hjertene og sinnene hos dem som utvikler Kristi karakter. «Føden» er Joels «ny vin» som blir avskåret fra Efraims drankere. For å bestå den indre sluttsteinstempelp prøven under den andre engel må du ha bestått den ytre første alfa-grunnprøven. Dersom du ikke har godtatt grunnvollen, kan du ikke være en del av tempelet som er reist på grunnvollen; men dersom du ikke er blant tallet på dem som bestod den grunnleggende prøven, vil du bygge ditt åndelige forfalskede hus på sand. Johannes kaller dette forfalskede åndelige huset «Satans synagoge», og Jeremia «spotternes forsamling».

«Bring alle tiender og offergaver inn i forrådshuset» er den indre prøven hvor seglet påtrykkes. Mannen med skittbørsten kastet Guds restfolk inn i den forstørrede kisten, og ved å gjøre det illustrerte Han arbeidet med å bringe alle tiendene inn i forrådshuset. Levittene er offergaven som løftes opp når Han utøser en velsignelse fra himmelens vinduer. Mannen med skittbørstens juveler er Hans restfolk, og i Jesaja kapittel seks blir dette restfolket identifisert som en tiende.

Da sa jeg: Herre, hvor lenge? Og han svarte: Inntil byene ligger øde, uten innbyggere, og husene er uten mennesker, og landet er fullstendig herjet, og Herren har ført menneskene langt bort, og det er stor forlatthet midt i landet. Men ennå skal det være en tidel igjen i det, og den skal vende tilbake og bli fortært, lik en terpentintre og lik en eik, hvis kjerne er i dem når de feller sine blader; slik skal den hellige sæd være dets kjerne. Jesaja 6:11–13.

Herren identifiserer spørsmålet om «hvor lenge» på grunnlag av flere vitner som pekende på søndagsloven, og i vers tre i Jesaja seks forkynner englene: «Hellig, hellig, hellig er hærskares Herre; hele jorden er full av hans herlighet.» Søster White knytter dette til den mektige engelen i Åpenbaringen atten.

«Når de [englene] ser inn i fremtiden, da hele jorden skal fylles med Hans herlighet, gjenlyder den triumferende lovsangen fra den ene til den andre i melodisk sang: 'Hellig, hellig, hellig, er Herren, hærskares Gud.' De er fullt ut tilfredsstilt med å ære Gud; og i Hans nærvær, under Hans velbehags smil, ønsker de intet mer. Ved å bære Hans bilde, ved å gjøre Hans tjeneste og tilbe Ham, når deres høyeste lengsel sin fulle oppfyllelse.» Review and Herald, 22. desember 1896.

Jesaja seks identifiserer 11. september, da jorden ble opplyst av herligheten fra den første stemmen av Åpenbaringen attens to stemmer. Da Jesaja spurte: «Hvor lenge?», blir kapitlets historie identifisert som perioden fra 11. september og frem til søndagsloven, da den andre stemmen kommer. Jesaja forteller oss at ved søndagsloven vil det finnes en rest—som er en tiende. Resten har substans i seg—olje i sine kar.

Men ennå skal det være en tidel i det, og den skal vende tilbake og skal fortæres, likesom en terebinte og likesom en eik, hvis stubb blir tilbake når de feller sine blader; således skal den hellige ætt være dets stubb. Jesaja 6:13.

«Den tiende» er de som har «vendt tilbake» som svar på Malakis og også Jeremias kall til å vende tilbake. De er menneskehetens trær, forenet med guddommelighet (den hellige ætt). De skal bli fortært, for de er ikke bare budbærerene, men de er også banneret for pinsehøytidens svingebrød; de er budskapet som hedningene skal ete.

Derfor sier Herren så: Dersom du vender om, da vil jeg føre deg tilbake, og du skal stå for mitt åsyn; og dersom du skiller det dyrebare fra det usle, skal du være som min munn. De skal vende tilbake til deg, men du skal ikke vende tilbake til dem. Jeremia 15:19.

Jeremia representerer dem som åt budskapet i engelens hånd, hvilket var alfa- og grunnprøven representert ved 11. august 1840, 1888 og 11. september, for han sier at han fant ordene og åt dem.

Dine ord ble funnet, og jeg åt dem; og ditt ord ble for meg mitt hjertes fryd og glede; for jeg er kalt ved ditt navn, Herre, herskarenes Gud. Jeremia 15:16.

Jeremia kalles ved Guds navn da han åt den lille boken i engelens hånd, og dette budskapet frembrakte glede og fryd, i motsetning til skam. Når Guds navn blir gitt til Jeremia, representerer han de hundre og førtifire tusen som er filadelfiere.

Den som seier, vil jeg gjøre til en søyle i min Guds tempel, og han skal aldri mer gå ut; og jeg vil skrive på ham min Guds navn og navnet på min Guds stad, det nye Jerusalem, som kommer ned fra himmelen fra min Gud; og jeg vil skrive på ham mitt nye navn. Åpenbaringen 3:12.

Jeremia åt budskapet om 11. september og opplevde skuffelsen den 18. juli 2020.

Jeg satt ikke i spotternes forsamling, og frydet meg ikke; jeg satt alene på grunn av din hånd, for du har fylt meg med harme. Hvorfor er min smerte stadig, og mitt sår ulegelig, så det nekter å la seg lege? Vil du virkelig være for meg som en svikefull bekk, som vann som svikter? Jeremias 15:17, 18.

Jeremias' «spotternes forsamling» er Filadelfias og Smyrnas «Satans synagoge», de som sier at de er jøder, men de er det ikke. Jeremias gledet seg ikke, for det budskap han hadde forkynt, var et falskt budskap, som bare frembrakte skam, ikke glede. Jeremias' «evige sår som nekter å leges», var de tre og en halv dagene da spotternes forsamling gledet seg mens Jeremias, Moses og Elia lå døde i gaten som gikk gjennom dalen med de døde, tørre ben. Midt i denne tiden av tvil og usikkerhet ba Herren Jeremia om å vende tilbake.

Derfor sier Herren så: Om du vender om, da vil jeg føre deg tilbake, og du skal stå for mitt åsyn; og dersom du skiller det dyrebare fra det usle, skal du være som min munn. La dem vende tilbake til deg; men du skal ikke vende tilbake til dem. Og jeg vil gjøre deg for dette folk til en fast, bronsemurt mur; og de skal stride mot deg, men de skal ikke få overhånd over deg; for jeg er med deg for å frelse deg og utfri deg, sier Herren. Og jeg vil redde deg ut av de ugudeliges hånd, og jeg vil forløse deg ut av de grusommes hånd. Jeremia 15:19–21.

Dersom Jeremia ville vende tilbake, ville Gud gjøre ham til en hær, framstilt som en mur av kobber som både de «ugudelige» og de «forferdelige» skal stride imot, men ikke få overhånd over. Dette er de hvite hestenes hær, med ryttere kledd i drakter av hvitt lin. Denne hæren, eller muren av kobber, reises opp når Jeremia vender tilbake; hvis og når han skiller det dyrebare fra det usle. I Esekiel trettisju reiser den hæren som Søster White sier er Guds levningsfolk, seg opp når de har vendt tilbake. Levningen vender tilbake og reiser seg deretter opp som en mektig hær når de skiller det dyrebare fra det usle, og de blir da Guds munn. De må dele sannhetens ord rett, idet de skiller agnene fra hveten, for de bruker de samme reglene som ble tatt i bruk av deres far, som var møller og spesialiserte seg på å tilberede det aller beste brød. Hvis de skiller det dyrebare fra det usle, sannheten fra villfarelsen, vil de være Guds vekter når Gud skiller de ugudelige og de vise.

Jeremia besvarte kallet om å vende tilbake i 2023, og deretter ble han i 2024 skuffet da en stor gruppe skilte lag ved den grunnleggende prøven da Roma stadfestet synet. Jeremia skilte med rette det kostelige fra det usle, sannheten fra villfarelsen, og fortsatte inntil den interne omega-prøven ved himmelens vinduers åpning. Når himlene åpnes, har den triumferende menighet gjort seg rede. Hun bestod den grunnleggende ytre alfa-prøven, deretter bestod hun den indre omega-prøven ved himmelens vinduer. Enten består hun og blir en del av Guds hær, eller så blåses hun ut av vinduene av vinden. Hun kastes ut på en stor mark, slik Sjebna ble i Jesaja tjueto, eller hun kastes i skrinet. Hun blir enten kastet i skrinet, eller kastet ut av templet slik Nehemja kastet ut Tobia, eller Kristus kastet ut pengevekslerne. Når mannen med støvkosten kaster juvelene i skrinet, er skrinet enten Guds Ord i en ny ramme av sannhet, eller skrinet er Guds tempel, som begge er symboler på Kristus, og Kristus skal ikke deles.

Er Kristus delt? Ble Paulus korsfestet for dere? Eller ble dere døpt til Paulus' navn? 1 Korinterbrev 1:13.

Kristus er ikke adskilt fra Paulus. Guddommeligheten var ikke adskilt fra Paulus' menneskelighet. Da Paulus, mennesket, døpte i guddommens navn, var det ingen deling, for det menneskelige sendebudet er forenet med det guddommelige budskap. Paulus var knyttet til guddommeligheten like visst som Efraim var knyttet til sine avguder.

De i Millers drøm som blir kastet inn i templet (skrinet), er tiendene i Malaki tre, som skal føres inn i forrådshuset, hvor maten oppbevares og deles ut. Dette forrådshuset er templet til de hundre og førtifire tusen, eller slik Peter uttrykte det: «et åndelig hus, et hellig presteskap.» Skrinet er det åndelige hus, og juvelene er presteskapet. Av denne grunn er Millers drøm nedtegnet på side «81», et symbol på den guddommelige yppersteprest forenet med åtti menneskelige prester.

I Millers drøm illustrerer mannen med støvkosten det å bringe juvelene, (som er Jesajas tiender og Malakis offergaver), når Han kaster juvelene inn i tempelet, som er forrådshuset, som er skrinet. Det er ofte to spørsmål forbundet med den andre engel, og omega-prøven er den andre engel i relasjon til alfa-prøven og den tredje lakmustest. Kallet er å vende tilbake, og tilbakekomsten demonstreres ved å bringe alle tiender og offergaver inn i forrådshuset, så det kan være mat i Hans hus. De to spørsmålene her er hva er «maten?» og hva er «forrådshuset?»

Om juvelene er budbærerne, eller om juvelene er budskapet, avgjør hvordan disse to spørsmålene besvares. Hvis det er budbærerne, da er de tienden som utgjør templet, som alltid reises i det andre trinnet. Hvis det er budskapet, er det Midnattsropets budskap som fullkommengjøres som templets hjørnestein, og om bemyndigelsen av den andre engelens budskap.

Og sa: Derfor skal mannen forlate far og mor og holde seg til sin hustru; og de to skal være ett kjød. Så er de ikke lenger to, men ett kjød. Derfor, det som Gud har sammenføyd, skal et menneske ikke skille. Matteus 19:5, 6.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«Jeg ble henvist tilbake til forkynnelsen om Kristi første komme. Johannes ble sendt i Elias' ånd og kraft for å berede veien for Jesus. De som forkastet Johannes' vitnesbyrd, hadde ikke gagn av Jesu lære. Deres motstand mot budskapet som forutsa Hans komme, stilte dem slik at de ikke uten videre kunne ta imot det sterkeste bevis for at Han var Messias. Satan drev dem som forkastet Johannes' budskap til å gå enda lenger, til å forkaste og korsfeste Kristus. Ved å gjøre dette stilte de seg slik at de ikke kunne motta velsignelsen på pinsedagen, som ville ha lært dem veien inn i den himmelske helligdom. At forhenget i templet revnet, viste at de jødiske ofrene og anordningene ikke lenger ville bli mottatt. Det store Offer var blitt frembåret og var blitt godtatt, og Den Hellige Ånd, som kom ned på pinsedagen, ledet disiplenes sinn fra den jordiske helligdom til den himmelske, hvor Jesus var gått inn med sitt eget blod for å utgyte sin forsonings goder over sine disipler. Men jødene ble etterlatt i totalt mørke. De mistet alt det lys de kunne ha hatt over frelsesplanen, og satte fremdeles sin lit til sine unyttige ofre og gaver. Den himmelske helligdom hadde tatt den jordiskes plass, men de hadde ingen kunnskap om forandringen. Derfor kunne de ikke ha gagn av Kristi mellomgjerning i det hellige.»

«Mange ser med gru på jødenes fremferd idet de forkastet og korsfestet Kristus; og når de leser historien om Hans skammelige mishandling, tenker de at de elsker Ham og ikke ville ha fornektet Ham slik Peter gjorde, eller korsfestet Ham slik jødene gjorde. Men Gud, som gransker alles hjerter, har satt på prøve den kjærlighet til Jesus som de bekjente å føle. Hele himmelen fulgte med den dypeste interesse mottagelsen av den første engels budskap. Men mange som bekjente å elske Jesus, og som felte tårer når de leste beretningen om korset, hånte det gode budskap om Hans komme. I stedet for å motta budskapet med glede, erklærte de at det var en villfarelse. De hatet dem som elsket Hans tilsynekomst og stengte dem ute fra menighetene. De som forkastet det første budskapet, kunne ikke ha gagn av det andre; heller ikke hadde de gagn av midnattsropet, som skulle berede dem til ved tro å gå inn sammen med Jesus i det aller helligste i den himmelske helligdom. Og ved å forkaste de to foregående budskapene har de så formørket sin forstand at de ikke kan se noe lys i den tredje engels budskap, som viser veien inn i det aller helligste. Jeg så at slik jødene korsfestet Jesus, slik hadde de navnkristne menigheter korsfestet disse budskapene, og derfor har de ingen kunnskap om veien inn i det aller helligste, og de kan ikke ha gagn av Jesu mellomgjerning der. Likesom jødene, som frembar sine unyttige ofre, bærer de fram sine unyttige bønner til den avdeling som Jesus har forlatt; og Satan, som gleder seg over bedraget, ikler seg en religiøs skikkelse og leder disse bekjennende kristnes sinn til seg selv, idet han virker med sin makt, sine tegn og løgnens under for å feste dem i sin snare.» Early Writings, 259–261.